

ولذلك كثر وهو لباس الفقراء والمساكين بها ولو لا التجار لما كانت له قيمة ويُباع الثوب الواحد من القطن عندهم بالاثواب الكثيرة من الحرير وعاداتهم أن يسبك التاجر ما يكون عنده من الذهب والفضة قطعا تكون القطعة منها من قنطار فما فوقه وما دونه ويجعل ذلك على باب داره ومن كان له خمس قطع منها جعل في اصبعه خاتما ومن كانت له عشر جعل خاتميين ومن كان له خمس عشرة سمّوه الستى بفتح السين المهمل وكسر الناء المعلّوة وهو بمعنى الكاري بمصر ويسمّون القطعة الواحدة منها بركة بفتح الباء الموحدة وسكون الراء وفتح الكاف واللام.

ذكر دراهم الكاغد التي بها يبيعون ويشترون واهل الصين لا يتبايعون بدينار ولا درهم وجميع ما يتكصل ببلادهم من

gieux pauvres et les mendiants du pays; sans les marchands, la soie ne vaudrait absolument rien. Un seul vêtement de coton, chez les Chinois, en vaut plusieurs en soie. L'habitude de ce peuple est que tout négociant fonde en lingots l'or et l'argent qu'il possède, chacun de ces lingots pesant un quintal, plus ou moins, et qu'il les place au-dessus de la porte de sa maison. Celui qui a cinq lingots met à son doigt une bague; celui qui en a dix y met deux bagues; celui qui en a quinze est nommé *séty*, ce qui revient au même que *cârémy* en Égypte (sorte de riche marchand, surtout en épices). Un lingot est nommé en Chine *barcâlah*.

DES DRACHMES DE PAPIER QUI SERVENT, CHEZ LES CHINOIS,
POUR VENDRE ET POUR ACHETER.

Les habitants de la Chine n'emploient dans leurs transactions commerciales ni pièces d'or ni pièces d'argent. Toutes celles qui arrivent dans ce pays sont fondues en lin-